

SOCIETAS ROMANA EDITRIX

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA

quae proprietatem habet Italici diarii "Corriere d'Italia",
et menstrui commentarii "VOX URBIS", quaelibet
opera edenda suscipit.

Diligentia in opere - Temperantia in pretio

MONITUM

Operculi paginae commentarii VOX URBIS ad nuncia
officinarum, librorum, artificum evulganda, apta maxime
sunt, quod commentarius ipse per universas orbis regiones
latissime diffunditur.

Requirantur pretii prospectus
a SOCIETATE ROMANA EDITRICE

Roma - Via delle Coppelle, 35 - Roma

Ann. XIII.

ROMAE, Mense Maio MCMX

Num. V.

VOX VRBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Semel in mense prodit

CONDIDIT ARISTIDES LEONORI EQUES

POSSIDET ATQUE ADMINISTRAT SOCIETAS ROMANA EDITRIX

Premium annuae subnotationis, est:

In Italia: Libellarum 6

ubique extra Italiam: Lib. 9 (Doll. 1,80; Sch. 7; M. 7; Rubl. 4; Coron. 9)

ante solvendum et recto tramite mittendum
ad SOCIETATEM EDITRICEM ROMANAM

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA

SUBNOTATIO EXTRA ITALIAM FIERI POTEST:

IN RUSSIA

apud
Gebethner et Wolf
—
Varsaviae Polonorum
Rakewskie Przedmiescie, 15

IN ANGLIA

apud
"Kronika Rodzinna",
Varsaviae Polonorum
Krakowskie Przedmiescie, 6.

IN CANADA

apud
Burns and Oates
London W.
28, Orchard Street.
Montreal
1699, Rue Notre-Dame

"CORRIERE D'ITALIA,"

Diarium Romanum negotia pertractans quae ad res civiles,
religionem, commercia spectant.

Catholicorum diariorum omnium in Italia maxime diffusum.

Noticias quotidie sibi proprias accipit tum ex Italia, pro
cuius provinciis peculiares, quotidie pariter, vulgar
editiones, tum e praecipuis civitatibus orbis universi.

Pretium annuae subnotationis est:

In Italia lib. 15; apud exterias gentes lib. 30.

Subnotatio cumulativa cum commentario VOX URBIS:

In Italia libel. 18; ubique extra Italiam lib. 34,50.

Subnotationes mittantur

ad SOCIETATEM ROMANAM EDITRICEM

ROMA — Via delle Coppelle 35, — ROMA

Ann. XIII.

ROMAE, Mense Maio MCMX

Num. V.

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Rerum index:

"Fidei Divinae conceptus." De picturarum in catacumbis interpretatione universalis ratio.
Michaël Rua.
Vallis Mariana.
Ex Gallia. — Parisiensis conventus de pace inter gentes procuranda.
Colloquia Latina. — Pilare certamen.
Ex Helvetia. — Euripidem et Plautum apud Genaveses in scenam prodire.
Quæstiones inter socios propositæ: I - Unde celeberrimum illud effatum: « Memento mori ».
Acta Pontificia. — Motu proprio de concessionibus indulgentiarum a Suprema S. Congregatione S. Officii recognoscendis.

Diarium Vaticanum.
Annales. — Albanensis seditio — Cretensis quæstio.
Publici per orbem coetus legibus ferendis.
Per orbem.
Bibrorum recensio. (L. Profumo, - A. Ferrato, - O. Premoli, - La Tour du Pin la Charge, - L. Désers).
Biblii recens dono accepti.
Iocli.
Anenigmata.
Appendix: Arrae Gorgonae.

dernos et Modernistas», nec non penes S. Paulum, S. Thomam, atque catholicam Ecclesiam.

**

Neque clare, neque satis appareat, quinam fuerit conceptus fidei penes Protestantes saeculi XVI, et quinam sit huiusmodi fidei conceptus penes Protestantes recentiores: Lutherus circa fidem, sequentia contradictorie scribit (1): « Cum fides sit recta et bona opinio de Deo, opinio autem quaelibet per se solam hominem trahat in opera, non est dubitandum, quin omnia opera faciat qui fidem habuerit... fides est firma opinio... Quod habent (Papistæ) somnium, opinio et ratio naturalis non fides est... fides est firmus assensus, quo Christus apprehenditur... »

Fides nihil aliud est quam obedientia spiritus... Verbum credendum est nihil aliud, quam Christus est mortuus et resurrexit... Fidem offerre (hoc est) fiduciam veram rerum non apparentium... Fides autem esse nullo modo potest, nisi sit vivax quaedam et indubitate opinio, qua homo certus est super omnem certitudinem se placere Deo, se habere propitium et ignorantem Deum in omnibus, quae fecerit aut gesserit: propitium in bonis, ignoscendum in malis. Quid enim est fides, quae non est talis opinio?... Fides est firma opinio constansque conscientia iustitiae et salutis ».

Calvinus post distinctionem « fidei historicæ, fidei miraculorum, fidei promissionum » definit fidem (2): « Fides est divina erga nos benevolentiae firma certaque cognitio, quae gratuitæ in Christo promissionis veritate fundata, per Spiritum Sanctum et revelatur mentibus nostris et cordibus obsignatur ». Melanchton

(1) Cf. DENPLIE, *Luther und Luthertum Mainz* 1904, p. 590, 694 et seq.
Lutherus Melanchtoni scribat: « Sündige wacker, aber vertraus noch fester ». Cf. HUMBERTCLAUDE HENRI, *Erasmus et Luther*, p. 137-138.

(2) Cf. PRAT, *La Théologie de Saint Paul* 1908, p. 255; HÉBERT, *L'évolution de la foi catholique*, chap. VII.

(1) Lettre à Arnauld 167, 1.

(2) In Gal. II, 187.

(3) 2, 2me p. 12, a. 1. ad 2.

ARRAE GORGONIAE

(Cfr. num. sup.)

— Hoc — furens clamavit, — dum laeva furatur amoris pignus Fortuna, dumque arras sponsae dextera infida reddit, hoe iam infernis manibus caput devoveo.

Extrema haec tubarum clangor intercepit, simulque concurrentium undique per castra militum strepitus, divulsa tentoria, armorum fragor. Vicit obedientiae consuetudo angorem, surrexitque extemplo iuvenis, scutumque, quod penes equum posuerat, sustulit, galeam induit, circumspexitque. Equorum solvebantur agmina, centuriones decurionesque discurrere ad imperata purpurea crista, faculariis post terga equitantibus, discernebantur, cohortiumque multiplex gressus, sese iam in agmen cogentium, sonabat undique. In his repte succussus equorum adventavit hinniensque turma progressa est. Advenientibus alarum magistri occurrunt, Caeclique vox statim audit:

— Ascendite, equites, perque portam praetoriam abite.

Tubae iterato signo, arma insonuerunt simul quingentorum militum prosilientium in equos. Eorum iter sequutus equitabat legatus, rapido intuitu singula lustrans agmina, fraenis, ephippiis, phaleris prae fulgentia. Iamque venerat ad portae limen, quum retinuit subito lora: Pegasus iacebat humi demersus cruento, cuius ad latus stans Atilius vibrata cuspide Caecilium salutavit.

Tunc abducto supercilios legatus:

— Dic iam tu, eques, novae ruinae nuncius, cuiusnam opera pedes es factus?

— Sagittarius certe barbarorum abditus in silvis Pegasus iam iam vallum attingentem telo percussit.

— Ecce non dixisti?...

— Dixisset plane, si post male ominata nuncia spatum loquendi fuisset; at...

— Optime! — Tunc ad turmam quae sequebatur conversus: — Age iam, Sifax; equum militia mutatum non sua culpa cede; — dumque Numida obtemperat: — Tu vero tolle, Vibenna, veteris meae cum patre tuo coniunctionis signum, recentisque doloris solatum. Hoc tibi donum esse volo, auspiciunque duco ut gorgonium, quod abdis, amuletum victorem, vivum te sospitet. — In his abiit.

Vibenna ob imperii reverentiam tacitus, at acuto renovatis vulneris morsu percitus, prorectum a lixa fraenum tenuit. Bellua erat africana fulvo colore, membris ingens, naribus infremens. Sed revocaverant imperatoria verba ea, quae in tam subita profectio memoria diffugerant. Tum Atilius convertit rursus oculos circum, atque iacere in sanguine aliiquid vidit. Sustulit; armilla erat sponsalis: labii cruento stillantem admovit, osculo detersit quasi signo imposito fracti amoris, fractae spei.

Sed iam iterum cecinerat buccina: ala omnis in agmen instructa progrediebatur: ipseque tunc in ephippium prosiliens ultimus est sequutus.

Per praetoriam, per decumanam, per principalem

portam inde alae, hinc cohortes, pedites aliunde effuebant. Tremulus atque interruptus taedarum ordo viam cuiusque agminis notabat. Germanorum vero auxiliaris equitatus, suo praeeunte magistro, toto cursu reliquias copias antecellebat, quo, uti erant locorum magis experti, viam sequentibus collustrarent. Eorum faces iam alia post aliam silvarum tenebris demergi videbantur a longe, veluti quam supremae rogi favillae cineris cumulo restinguuntur.

III.

Tacitum per tenebras iter, rari tantum ducum vocibus, equorumve hinnitu turbatum erat. Milites enim, non, ut quum sub dio properant, garruli atque cantantes, sed demissis verbis, tum somno pleni, tum ignoto quadam metu anxi, quem per tenebras divinarent, procedebant.

— Quoniam, Furie, vacuo ventre gravique capite currimus? Haec extremum decurionem rogari a milite qui una equitabat Vibenna audivit.

Cui miles:

— Ad inferos puto, quo tandem dabitur tutum Morpheo tradere caput.

— Et quomodo — tunc ille irridens — ita somnolosus Charontis seapham ingredieris?

— Quid quod? Natatu vadam, atque ineptas huiusmodi argutias Acheronteis in fluctibus non audiam amplius.

— Laudo sane te ea commoda transnatandi despicer, quae nec uno quidem obolo emere poteris.

— Potero quidem, si spatium fuerit senem nautam tuis his versutiis tesserrario ludo vincere.

Funerea disceptatio apta ferme locis aptiorque intimae menti iuveni visa. Equorum enim similiter cadens gressus ad cruciatus novos eum totum reduxerat. Qui dum dextero lacerto gorgoniam taeniam praecingit, submisso, statutum olim iuxta nexum, haec adprecabatur: « Te, Anguicrinitam Erinnysque dilectam obtestor deam, tu furiis ultricibus infidam foeminam plecte, meque sacram tibi victimam libens accipe ».

Sed ecce talia obsecrantis rumor pervenit ad aures, fragorque praevalidus turbulentum fluctuum gurgitisque rapide spumantis, veluti si malefico prodigio ipsae revera adessent lividae aquae Acherontis. Venum nitida nox errorem brevi fugavit, stellisque desuper, ac facibus iuxta collucentibus Lippae fluminis splendorerunt undae; iamque Germani exploratores, qui praeierant, calcare pontem ligneum videbantur. Pontem, apto loco, ima in valle, acclinibus ripis, atque silva dilatata circum, militibus ut struerent legatus ipse imperaverat, quo cum imperatoriis castris tutius commercium esset.

(Ad proximum numerum).

I. A. COSTAGGINI.

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

USUM LATINI SERMONIS PER ORBEM UNIVERSUM TUETUR AC FOVET

Itaque, latine omnino exarata, scripta edit, quae populos omnes aliquo modo attingant, a publica re ad bonas artes, a litteris ad historias, a philosophicis ad sociales quaestiones, a nunciis et significationibus ad simplices et facili stylo expressas descriptiones, narratiunculas, dramaticas actiones; ab antiquitatis scientia ad dialogos vitae argumenta maxime communia tractantes, unde colloquia latine inire atque alere detur; a doctorum virorum scriptis nondum vulgatis aut parum cognitis ad primas adolescentium exercitationes, quae incitamentum veluti in palaestra eorum conatibus conferant; a Pontificiis denique documentis praecipuis ad iuris regulas in S. Congregationibus inductas; haec omnia ut quisque vel ex dissitis regionibus, vel cultu, doctrina, animi proclivitate, artibus alter ab altero difformis per commentarium eundem explere desideria sua possit.

Premium annuae subnotationis est:

In Italia libellarum 6;

ubique extra Italianam: Lib. 9 (Doll. 1,80; Sch. 7; M. 7; Rubl. 4; Coron. 9)

ante solvendum et recto tramite mittendum

ad Societatem Editricem Romanam

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA,

quae commentarium possidet nunc atque administrat.

SOCIETAS ROMANA EDITRIX

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA

quae proprietatem habet Italici diarii "Corriere d'Italia",
et menstrui commentarii "VOX URBIS", quaelibet
opera edenda suscipit.

Diligentia in opere - Temperantia in pretio

MONITUM

Operculi paginae commentarii VOX URBIS ad nuncia
officinarum, librorum, artificum evulganda, apta maxime
sunt, quod commentarius ipse per universas orbis regiones
latissime diffunditur.

Requirantur pretii prospectus
a SOCIETATE ROMANA EDITRICE

Roma - Via delle Coppelle, 35 - Roma

Ann. XIII.

ROMAE, Mense Iunio MCMX

Num. VI.

VOX VRBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

Semel in mense prodit

CONDIDIT ARISTIDES LEONORI EQUES

POSSIDET ATQUE ADMINISTRAT SOCIETAS ROMANA EDITRIX

Pretium annuae subnotationis, est:

In Italia: Libellarum **6**

ubique extra Italiam: Lib. **9** (Doll. **1,80**; Sch. **7**; M. **7**; Rubl. **4**; Coron. **9**)

ante solvendum et recto tramite mittendum

ad SOCIETATEM EDITRICEM ROMANAM

ROMA - Via delle Coppelle, 35 - ROMA

SUBNOTATIO EXTRA ITALIAM FIERI POTEST:

IN RUSSIA

apud
Gebethner et Wolf

Varsaviae Polonorum
Rakiewskie Przedmiescie, 15

IN ANGLIA

apud
"Kronika Rodzinna"

Varsaviae Polonorum
Krakowskie Przedmiescie, 6.

IN CANADA

apud
Burns and Oates

London W.
38, Orchard Street.
1699, Rue Notre-Dame
Montreal